

gk 84 bala 45

En vakker Bryllups-Vise.

Mel. Størmægtigste Herre, som alting udretter.

Rom Aftetings Staber og Himmelens Herre,
Al Forderias Fader tillig,
Hos dette dydsirede Brudepar være
Som haver nu paa denne Tid
Sig bunden i Hobe,
Formedelt Guds Naade
Et Hjerte, et Legem, en Aand.
Gud dennem bevare,
Fra Vaade og Fare,
Han lede dem selv ved sin Haand.

2.

O, Herre! som Egetskab selv monne føie,
Dg stifter den hæderlig Stand.
Du hold over dem dit miskundelig Vie,
Dg giv dem din Naade forsand.
Din Aand dem omarme,
Med Kjærligheds Arme,
At falde hverandre om Hals,
Med venlige Munde,
I alle sin' Stunde,
At komme hverandre til Tals.

3.

Hvor Kjærlighed brænder og Enighed findes
Med Guds frygt i Huset og Troe,
Der er Guds Velsignelse rigelig inde,
Der vil vist den Helligaand boe;
Der er og Guds Naade,
Med Velsand og Vaade
Dg Lykke med Alting til Gavn.
Der fremmes Guds Rige
Dg alt Ondt skal vige,
Der æres Guds hellige Navn.

Saa kommer da Gjester ifjemmer og bede?
 Med denne vor Brudgom og Brud.
 At Engelenes Herre indtil os vil træde,
 Det er den treenige Gud.
 Velsignelser komme,
 Og fylde det Tomme,
 Tyld Vegtepars komme Vandkar.
 Livsfrugter dem gives,
 Lad Dvæg og Saar trives,
 Siv Landsfrugt og Fiske af Hav.

Velsigne, o Herre! alt hvad som de haver,
 Og giv dem alt efter Fornod.
 Siv Aandens og Naadens og Saligheds Gaver,
 Lillige med legemlig Brød.
 Om Herren vil give
 Jer Born til Live,
 Da maa I opdrage dem smukt,
 At I dennem pryder
 Med Gudsfrugt og Dyder
 I Herrens Formaning og Tugt.

Lyksalig kan kaldes den Mand som man have
 En Hustru med Gudsfrugt og Dyd.
 Hun glæder hans Hjerter, forlænger hans Dage
 Hun gjør at han lever med Fryd.
 Og hun skal tilfalde
 Den Mand, som før Alle,
 Gudsfrugtighed elsker og har,
 Hun kommer fra Herren
 Og giver ham Vren;
 Velsignet er saadant et Par.

I Mænd eders Hustruer elsker og ynder,
 Da værer ei bitier mod dem,
 Som Paulus os i sin Epistel forkhynder:
 I Qvinder adlyder jers Mænd!
 Saavidt det er gjærligt,
 Ihi det er tilbørligt,
 Men hæt over alting, elst Gud!
 Jers Sjæl han forløser,
 Og Raade udøser,
 Han elsker sin dyrefjæbt Brud.

Til Lykke I Brudgom med Bruden I haver
 I Kjærlighed bundet jer til!
 Jeg ønsker at Herren vor himmelske Fader,
 Han Eder velstigne nu vil,
 Med Israels Manna
 Med Viin, som i Cana,
 Som Jacob med Gjeder og Faar
 Det Gode Gud giver
 Guds Børn opliver
 I Guds Ord Forjættelsen staaer.

Til Lykke I Brud med Jers Brudgom og Kjære!
 Til Lykke med Krone og Krands;
 Til Lykke med Alt hvad I faaer fra vor Herre!
 Og vær udi Huset en Glands!
 Udræk dine Hænder,
 Til fattige Stænder;
 Hjælp trængende Qvinde og Mand!
 Bed Gud og vor Herre
 Barmhjertig vil være,
 Og give dig saa at du kan.

Meddele de fattige Lazari Brødre
 Og Søstre, som trænge til dig.
 Alt hvad I mod dem (siger Jesus), mon gjøre
 Det haver I gjort mod mig;
 Thi hvo som forbarmer,
 Sig oper den Arme
 Saaer dobbelt fra Herren igen.
 Velkæmper fylder
 Jers Kammer og Kjelder,
 Og alting skal lykkes Jer vel.

Saa skal I velkæmper evindelig være,
 Og fredelig leve paa Jord.
 I Guds frygt og Kjærlighed Eder ernære,
 Og følge Guds hellige Ord.
 Guds Villie at gjøre,
 Jers Levnet at føre,
 Ustraffeligt som det sig bør.
 Lev enig og kjærlig,
 Oprigtig og ærlig
 O vel dem som saaledes gjør.

Til Slutning jeg hjærtelig ønsker og beder
 Om en salig Hensart til Gud,
 Naar han ikke længere vil os tilføde
 Paa Jorden at tage en Brud.
 Da skal vi med Psalmer,
 Med Krone og Palmer
 For Lammet og Stolen fremgaae,
 O Jesu! vor Glæde,
 Vor Sjæl du indlede
 Det himmelske Bryllup at faae!

